אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן חַבְּהַמָּה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הִיא
שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה
שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זֶרַע עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ:
כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר עַל הָאָרֶץ מַ
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וּמָחִיתִי אֶת כָּל
הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיַּעַשׂ
נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה: וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִם עַל הָאָרֶץ: וַיָּבֵא נֹחַ וּבָנָיו
וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ אֶל הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי מַ
הַמַּבּוּל: מִן הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
אֵינֶנָּה טְהֹרָה וּמִן הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר רֹמֵשׂ עַל
הָאֲדָמָה: שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה זָכָר
וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר יִצְוֶּה אֱלֹהִים אֶת נֹחַ: וַיְהִי לְשִׁבְעַת
הַיָּמִים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ: בִּשְׁנַת שֵׁשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל מַעְיְנוֹת תְּהוֹם
רַבָּה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ: וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה: בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם וְחָם וְיֶפֶת בְּנֵי נֹחַ וְאֵשֶׁת נֹחַ
וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי בָנָיו אִתָּם אֶל הַתֵּבָה: הֵמָּה וְכָל
הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל הָרֶמֶשׂ
הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל הָעוֹף לְמִינֵהוּ
כֹּל צִפּוֹר כָּל כָּנָף: וַיָּבֹאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה שְׁנַיִם
שְׁנַיִם מִכָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים: וְהַבָּאִים זָכָר
וּנְקֵבָה מִכָּל בָּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר יִצְוֶּה אֹתוֹ אֱלֹהִים

טהורה ז׳ במקצת שמות

וזכר ונקבא ומן בעילא דלא
ליתדי דכי תרין דכרין ותמא
את מישמא דשבייא
שבעה שבעה דכר
ונקבא לקיימא זרעא
על אפי כל ארעא ארי
לומן יומין שוד שבעה
אנא מייחית מטרא על
ארעא ארבעין יממין
וארבעין לילין ואמחיית
כל יקומיא די עבדית מעל
אפי ארעא ועבד נח
ככל דפקדיה יי׳ ונח בר שית
מאה שנין וטופנא הוה
מייא על ארעא: ועל נח
ובנוהי ואינתיה ובנשי
בנוהי עמיה לתיבותא
מן קדם מי טופנא: מן
בעירא דכיא ומן בעירא
די ליתדי דכי ומן עופא
וכל די רחיש על ארעא:
תרין תרין עלו עם נח
לתיבותא דכר ונוקבא כמא
דפקיד יי׳ ית נח: והוה
לומן שבעה יומין ומי
טופנא הוה על ארעא:
בשנת שית מאה שנין
לחיי נח בירחא תנינא
בשבעסר יומא לירחא ביומא הדין
אתבקעו כל מבועי תהומא
רבה וכוי דשמי:
אתפתחו: והוה מטרא עלית
על ארעא ארבעין יממין
וארבעין לילין: במלן יומא
הדין עלו נח ושם וחם ויפת
בני נח ואינתת נח ותלת נשי
בנוהי עמיהון לתיבותא:
אנון וכל חייתא לזנהא
וכל בעירא לזנהא וכל
רחשא דרחיש על ארעא
לזנהי וכל שפא לזנה
כל ינפור כל פרחן וכל עם
נח לתיבותא תרין תרין:
מכל בסרא דחייא רוחא
דחיין ועליא דכר ונוקבא
מכל בסרא עלה קמיא כ׳
פקיד יתיה יי׳

גם מעוף וגו׳ בשהורים דכר והכל ולאד
מהם זוג השורש: כי לימים עוד שבעה
אולו שבעת ימי אבלו של מתושלח הצדי
שוחס הלך של כבודו ועכבו יות הפורענות
יצו וחשוב שנותיו של מתושלח ותמיצו
שהם כלים בשנת שש מיוחל שנה ושת
כי לימים עוד ואהו עוד זוג יחור זוג זה
טפו של חיות ועשרים שנה מהמבול ני
כעב יעורת חולר שקילקו לתעריה ליועש
ליער עירת ויחריש: ויפקוד זה מיחו
לחסה: עחיבנו וה היושיב לבד והשיש
לבר לפי שעשה ברשוחיו היו עד
חפץ שהעולם שרוי בעבר וחפץ ויחמל
יוני נח ויקנע מיבך היה מיחיך ויוב
ויחיר עיבא ויסל ואו עבם לתיבה עד
שרחמדוחו המים: כמו אל מ מיוליהם
שמם שנעם יכלם ההשוו מיעין זה מן
המחחת הין שנעם בחדש השני ל שלש
זה מרחשוון יל יהושע אומר זה מיוח
בקעו להו עינן מיוחיהם: המהום רבה מ
דברה כנגד דברה הם חעשו ברחב ועבד
חיוחם ילקו בהשום רבה: ויהי הגשם וגו
להלן הוא אומר ויהי המבול ואומר פשחחי
כשהורידן הוריהן פרחמים שהיו חזקין
יהו נשחי ברכה כשלו חזרו והיו חלשי
ארבעים יום וגו׳ מיין יום ראשון ע
המעין לפי שהיו עינו שחרי כעב
ביום הזה נבקעו עיינות תהום שעינו
לשבעים יום כלם מעשרים ושמנה בסיון
לא אליעזר שלשים ושנים בסיון נעשו כסדרן לאחר
מלין ואחר חמי קרי ליה גם לי גם לך גם יהבה גם טעזה וכו
ויחחו גם הם גם יחחם מן כאן גם הם בהם כתרגומו גם אני
יחחו כתעלולים הם לחעלל בם לשון כי החעלל בה:
ומגורחם מה שהם ירחים / יש קיימת שמעון וכל
ואין עונה לומר שמעת: החדיש או חכון עריכי

חנינה: גם אני אבחר בתעלוליהם
ואביא להם יען קראתי
ואין עונה דברתי ולא שמעו
וישעשו הרע בעיני ובאשר לא
חפצתי בחרו: שמעו דבר
יהוה החרדים אל דברו אמרו
אחיכם שנאיכם מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה
בשמחתכם והם יבשו קול
שאון מיעור קול מהיכל קול
יהוה משלם גמול לאויביו

בטרם תחיל ילדה בטרם יבא חבל
לה ותמליטה זכר: מי שמע כזאת
ומי ראה כאלה היוחל ארץ ביום
אחד אם יולד גוי פעם אחת כי
חלה גם ילדה ציון את בניה:
האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה
אם אני המוליד ועצרתי יאמר
אלהיך: שמחו את ירושלם
וגילו בה כל אהביה שישו אתה
כל המתאבלים

היחידים בחדרה להתקרב אל
דכרין: ממחו מחיכם פעמי יחר
הטמים לחעלה ששיש מעריכ
האוה קיכ אוליך אל הקבר לי לית
מחיו אחיכם מן עשו: מעריכם
אשר מוריו לכם פזרו שמין
למען שמי יכבד ו׳ נראה ושמחתכם
הלא מיפסכד: שמעו קהלות מן
אתפתחא: כי כה אמר יי׳
רמה וכוי דשמי:
בשמחתכם ערוך וגם יבשו
ואמר אל אין שלום שלהם כא